

UCHWAŁA Nr V/.../94

**Rady Miejskiej w Bolesławcu
z dnia 20 grudnia 1994 r.**

w sprawie wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego.

Na podstawie art. 22 i 23 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r.
o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. Nr 109 z 1991 roku, poz. 470)

**Rada Miejska w Bolesławcu
uchwala, co następuje:**

§ 1

Wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego RP z wnioskiem o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją art. 4 i art. 45 ustawy z dnia 2 lipca 1994 roku o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. Nr 105 z 1994 roku, poz. 509).

§ 2

1. Powierzyć reprezentowanie Gminy Miejskiej Bolesławiec w tej sprawie Prezesowi Związku Miast Polskich, Wojciechowi Szczęsnemu Kaczmarkowi (Prezydentowi Miasta Poznania) i wskazanym przez niego pełnomocnikom prawnym.

2. Wystąpić do Prezesa Związku Miast Polskich o informowanie organów Gminy Miejskiej Bolesławiec o przebiegu postępowania.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY

[Podpis]
mgr Andrzej Grzesik

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

[Podpis]
Władysław Landsberg

246

W dniu 2 lipca 1994 roku Sejm RP uchwalił ustawę o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych, zwaną dalej ustawą (Dz.U. nr 105 z 11 października 1994, poz. 105). Podstawą do prac legislacyjnych był projekt rządowej ustawy, wniesiony jeszcze w roku 1993 (jako pilny).

W dalszym biegu procesu legislacyjnego Senat RP ustawę odrzucił, po czym Sejm przyjął ją wymaganą większością głosów. Prezydent RP nie uwzględnił wniosku Związku Miast Polskich o skorzystanie z prawa veta.

Przepisy art. 4 i 45 ustawy nakładają na gminy nowe, obowiązkowe zadania własne w sposób niezgodny z:

1. artykułem 73 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. (Dz.U. Nr 84, poz. 426), który w ustępie 2 stanowi, iż "źródła dochodów jednostek samorządu terytorialnego w zakresie zadań publicznych są gwarantowane ustawowo";
2. utrzymanym w/wym. ustawą artykułem 1 Konstytucji RP, z którego wypływa zasada pewności prawa.

Naruszenie powyższych zasad konstytucyjnych nastąpiło, ponieważ:

1. Nałożono na gminy nowe (art. 4 i art. 45 ust. 1 ustawy), własne zadania publiczne bez ustawowego zagwarantowania środków finansowych na ich wykonanie. Ustawa określa - w postaci dotacji celowej - część źródeł finansowania nowych zadań w ustępach 2 i 3 artykułu 45. Ustęp 2 ustanawia pierwszy limit tych źródeł (w granicach kwot określonych na ten cel w ustawie budżetowej). Ustęp 3 stanowi delegację dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia, które "określa zasady i tryb ustalania oraz przekazywania gminom z budżetu państwa dotacji, o których mowa w ust. 2".

Po pierwsze: delegowanie uprawnień do faktycznego ustalenia źródła sfinansowania nowego zadania własnego gmin Radzie Ministrów jest niezgodne z brzmieniem ust. 2 art. 73 ustawy konstytucyjnej.

Po drugie: wydane w oparciu o powyższą delegację rozporządzenie Rady Ministrów:

- a) ustala wielkość dotacji celowych w sposób wykluczający niektóre gminy z możliwości ich otrzymania,

- b) postanawia, że - w zależności od "zasobności" gminy (wielkości jej dochodów podatkowych) - gmina musi ze swych dotychczasowych dochodów, przeznaczonych na realizację dotąd nałożonych zadań publicznych, pokryć znaczną część (o ile nie całość) wydatków na wypłatę dodatków mieszkaniowych (5, 8 lub 10 % swych dochodów podatkowych).

Faktycznie więc rozporządzenie Rady Ministrów przenosi na gminy całość lub większą część obciążeń finansowych, związanych z realizacją nowego zadania, bez przyznania nowych źródeł finansowania na ten cel. Tymczasem z brzmienia ustępu 2 artykułu 73 ustawy konstytucyjnej wynika także - naszym zdaniem - zasada adekwatności źródeł dochodów do zakresu realizowanych zadań publicznych.

2. Nałożenie na gminy nowych zadań własnych bez wskazania źródeł ich sfinansowania nastąpiło z naruszeniem art. 9 Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego, podpisanej i ratyfikowanej przez Polskę w roku 1992, zwłaszcza z ust. 2 tego artykułu, który ustanawia zasadę adekwatności zasobów finansowych gmin do zakresu przydzielonych im przez ustawy zadań. Nieuwzględnienie zasady ustanowionej przez ratyfikowany przez Polskę akt prawa międzynarodowego stanowi naruszenie zasady pewności prawa, wypływającej z art. 1 Konstytucji RP.

Ponadto naruszenie zasady pewności prawa nastąpiło poprzez nadanie gminom jako własnych, nowych zadań publicznych (art. 4 i 45 ust. 1 ustawy), nieujętych, a nawet pozostających w sprzeczności z treścią art. 7 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym, który w ust. 1 p. 7) wymienia "komunalne budownictwo mieszkaniowe" jako jedyne zadanie własne gminy z zakresu mieszkalnictwa.

PRZEWODNICZĄCY
RADY
Władysław Łanowski